

Nyårsbrev från Ge det vidare 2020.

I vårt förra brev berättade vi om planerna att bygga ett nytt pojkhuis. Magnus Wångblad hade ritat, men vi saknade då medel att bygga. Under året har undret skett att vi genom olika givare fått så mycket pengar att vi vågade börja bygga. I början av september reste arkitekterna Magnus Wångblad och Ola Ljungman tillsammans med Per-Olof för att planera och väga av ett område där bygget skulle kunna påbörjas. Det var mycket mätande och diskuterande. Det slutade med att huset fick ritas om p.g.a. markens lutning. Men tillslut var alla nöjda och byggmästaren Simioni kunde sätta igång. Träd fälldes och grävningsarbete påbörjades. Allt görs för hand. Maskiner är inte att tänka på förutom en man med motorsåg, som kapade träd och sågade bräder på fri hand.(!) I början av november såg det ut så här. Och i dessa dagar är snart inredningen klar.

Så var det åter dags för våra pojkar och flickor på ICCO att avsluta sin tvååriga utbildning. Examen med fest och inbjudna gäster ägde rum den 15 november. Denna gång var hedersgästen landshövdingen i Muleba Mr Richard Ruyango. Denne landshövding var en angenäm bekantskap. Han besåg noggrant allt som tillverkats av eleverna och även byggnaderna. Det var vid denna skolavslutning med landshövdingen som bygget av det nya pojkhuset officiellt invigdes. Allt kollades mycket noga; cementen på golvet, teglets bränning, murbruket mellan tegelstenarna rummens storlek och planering. Det frågades efter vem byggmästaren var som hade byggt ett så präktigt hus. Tyvärr fanns han inte på plats denna dag.

Alla frågor kom sig av att landshövdingen är utbildad byggnadsingenjör och genuint intresserad av de byggnader han anmodas inviga. Han lägger aldrig en grundsten eller inviger ett hus om detta inte är stabilt och bra byggt, berättade han. Det glädde förstås oss, Per-Olof och Barbro som var med, att höra alla goda ord om bygget och också om skolan. Landshövdingen som inte besökt skolan förut visade uppriktigt intresse och frågade mycket, tittade på skolsalar och utrustning och allt som eleverna tillverkat. Han köpte även en duk till frun bland det som flickorna sytt och också alster från pojkarna, vilket väckte förtjusning hos elever och lärare. Även hans eskort, fängelsechefen i uniform och en kvinnlig officer, var både förvånade och intresserade av denna skola. De passade på att fotografera med sina mobiler och shoppade också litet.

Under festen höll landshövdingen ett mycket uppmuntrande tal om allt han fått veta om ICCO, vilket glädde oss alla väldigt mycket. Han sade, att på denna skola går eleverna helt utan kostnader "... och de får t o m tandkräm"! Han sade också att detta är den enda skola i Tanzania där eleverna får en sådan utrustning när de slutar. Störst förvåning väcktes också då utdelningen av utrustningen till varje elev skedde. Allt plockades upp och förevisades, och det är verkligen värdefull utrustning som eleverna får. Vi som brukar vara med står bara och ler och gläder oss och är också stolta över allt som kunnat införskaffas

tack vare gåvor från er alla givare! Sång och dans från elever och inbjuden kör och flera tal hörde också till festligheterna.

Avslutningen videoinspelades och en resumé sändes på radion över hela Tanzania dagen efter. Evert Tilwetwa som är en 10 by-ledare, blev uppringd av flera dagen efter och man frågade vad detta var för skola i hans distrikt, där eleverna går gratis och där de får utrustning då de slutar! Skolans rektor fick också många uppmuntrande telefonsamtal. Det blev en fin avslutningsfest under presenningar, som denna dag behövdes för solen, inte för regnet. Mat äts utomhus i den yppiga grönskan.

Sen fick alla eleverna ge sig av hem till sina byar för att pröva sina vingar. Det som händer då är ibland alldeles otroligt. En av pojkarna fick ett uppdrag under själva avslutningen. Det var en man från hans by som behövde en dörr.

En annan pojke, Fajensi, fick ett uppdrag av oss samma dag. En av eleverna, Olivia, bodde

med farmor i ett hus utan dörrar och behövde omedelbart två stycken för att kunna låsa om sin nya symaskin. Vi betalade, och Fajensi köpte virke dagen efter och gjorde dörrarna. Här ovan syns en av de nya dörrarna. Olivia fick genast beställningar på flera klänningar.

Vår rektor och läraren Benson fick åka iväg med bil två dagar efter avslutningen med en symaskin till en av flickorna, Sara. Hon bor väldigt långt bort med urusla vägar, om det nu kan kallas vägar. Där finns inte mobiltäckning och hon hade fått gå långt för att kunna ringa. Hennes symaskin hade skickats med mc och det hade blivit något fel på den. Geoffrey kunde inte köra den sista biten med bil, utan fick sitta och vänta och titta på fåglar i rena ödemarken medan Benson – läraren - som är vår symaskinsreparatör numera, fick åka med en inhyrd mc och försiktigt hålla i den medhavda symaskinen fram till Saras hus. Där satt grannkvinnor i rader och ville titta på symaskinen. Ingen annan symaskin finns i deras område. Flera hade haft med sig tyg till klänning. Julmånaden är bästa månaden för sömmerskor. Alla kvinnor som har råd, vill ha ny klänning till jul! Den icke-fungerande symaskinen kunde tillbaka på skolan ganska lätt repareras av Benson.

På tillbakavägen fick Geoffrey och Benson helt oväntat syn på Justin som också hör till dem som just gått ut på ICCO. Han stod ute i det fria och höll på med att tillverka en stol till en kund! Våra lärare blev mäktat imponerade över hur fint och skickligt arbetet var gjort. De tog kort och skickade och berättade att inte en spik eller klick lim finns på stolsdelarna, men allt var perfekt sammanfogat! De gladdes verkligen över Justin och hans nya möjligheter. Han bor i ett uruselt hus med sin bror och psykiskt sjuka mamma. De odlar lite på en allmänning och gör

för övrigt dagsverke för mat. Men nu kommer livet för dem att förändras då Justin får inkomster från sitt snickeri.

Kunderna har strömmat till både för pojkar och flickor. Redan har vi fått många rapporter om elever som har massor att göra. Men vi kan inte visa det här för Geofreys mobilkamera fungerar inte längre.

Nu i dagarna börjar en ny elevgrupp på 22 elever. Det är bråda dagar för lärare och annan personal. Tyg till lakan skall införskaffas och fällas, alla utrymmen städas. Den fina spisen som vi murat upp för en del år sen behöver muras om. Kläder och skor till de nya eleverna tas fram ur containern. Inköp av mat, tyger och garn behöver göras liksom slipning av hyvlar och översyn av verktyg m.m.

Samtidigt fortsätter arbetet på att färdigställa det nya pojkhuset. Målet är att de skall vara inflyttningsklart i slutet av februari. Det kommer att vara ett stort lyft för pojkarna.

Det är mycket att förbereda och olika bekymmer och svårigheter uppkommer under året. Men det mesta går att lösa på plats och med samtal via email.

I dagarna kom en önskan från en av lärarna, Geraldine Launiani, att få sluta för att ägna sig åt make, barn och odlingar. Men då uppkommer frågan varifrån man skall få en ny lärare. Förfrågan går förmodligen till en duktig före detta elev.

Det är ett böneämne.

En annan sak är att det har regnat alldeles för mycket i höst. Detta har förstört skörden av majs och bönor, som är stapelföda för många. Priserna har stigit och om inte det blir förändring blir det mycket svårt för många.

Det är också ett böneämne.

Återigen: Stort tack till er alla som på olika sätt har bidragit till att fattiga, föräldralösa och utsatta ungdomar får möjlighet att bli egna företagare så att tillvaron blir drägligare för dem och deras närstående.

Skolan är uppskattad i hela länet och man säger att de som gått på den utför arbete av god kvalitet och är goda föredömen för många i byarna och församlingarna.

God fortsättning på det nya året önskar styrelsen för Ge det vidare genom

Barbro och Per-Olof Olsson

peomayo@icloud.com

tel. 070 5414984

Ge det vidare

c/o Per-Olof Olsson

Doktor Forselius gata 26

413 26 Göteborg

www.gedetvidare.se

bg 5957-9359

Swish 123 056 0540

Medlemsavgiften för 2020 är 100kr/person

Hantverk från skolans tillverkning.